

מ"ת 1768/09 - מדינת ישראל נגד עומר ابو רויין, ב"ע

בית משפט השלום באילת

מ"ת 23-09-1768 מדינת ישראל נ' ابو רויין(עוצר) וOTH
תיק חיזוני: 377280/2023

בפני כב' השופטת ליאורה אדלשטיין
הمحكمة
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עזה'ד דרור אקלר ורותם לו
נגד
המשיבים
עומר ابو רויין
ע"י ב"ע עוז'ד אילון בירנבוים
צלאה ברגאל
ע"י ב"כ עוז'ד יוסף בדש

החלטה

1. לפני בקשה המבקשת לעזר את המשיבים עד תום ההליכים נגדם.
2. נגד המשיבים הוגש כתוב אישום לפיו עברו על עבירה של כניסה לישראל שלא חוק - לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל תש"ב - 1952 והתחזות לאדם אחר במטרה להונאות - לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין תש"ז-1977.
3. לפי עובדות כתוב האישום שבו המשיבים, שהם תושבי הרשות הפלסטינית, באילת בתאריך 26.8.2023 שלא אישור שהיה כדין. כאשר כח שיטור עכב אותם לחקירה התחזזה המשיב 1 לאדם אחר בשם סامر דיסי על ידי הצגת רישיון הנהיגה של אותו אדם והמשיב 2 התחזזה לאדם אחר בשם מג'ד דיסי על ידי הצגת רישיון הנהיגה של אותו אדם.
4. המבקשת טוענת כי יש בידה ראיות טובות להוכיח את אשמת המשיבים. עילית המ Zucker נגדם נובעת מהחשש שהוא ימלטו מהדין אם יושחררו. כמו כן קיים סיכון לביטחון הציבור ורכשו אם המשיבים יושחררו. סיכון זה נובע מכך שהמשיבים, אשר ריצו 9 שנות מאסר בין עבירות בטחוניות (ולמשיב 2 מב"ד בגין עבירות נשק), נכנסו לישראל ללא אישור, במיוחד בתקופה זו, בה כוחות הביטחון عملים למנוע כניסה תושבי שטחים לישראל. התנהוגותם בשטח של המשיבים תורמת למסוכנותם כי הם התחזו לתושבי קבוע כדי להתלו בכוחות הביטחון. הדבר מעיד על נחישותם, تعוזתם וקיומו של העדר מORA מפני החוק. המשיבים הראו במעשייהם, כך טוענת המבקשת, כי אין לסת בהם אמון.

טענות המשיבים:

טענות המשיב 1:

עמוד 1

5. המשיבים נעצרו בתאריך 26.8.2023 ואילו האישור שהציגו המשיבה לפיו אינם בעלי רישיון שהוא בישראל הינו מתאריך 1.8.2023 כך שאינו מעיד על המצב המשפטי בתאריך המעצר.
6. הרשומה המוסדית שהוגשה על ידי הצבא, שלא הוגשה כתע"צ, אינה רשומה מוסדית ולכן היא טעונה הוכחה.
7. המאשימה לא הציגה ראיות לקיום של האנשים שלם המשיבים התחזו, כמובן. אין למאשימה ידיעה שקיים אנשים כאלה ועל כן לכל היותר מדובר בעבירה זיופ אף לא התbezות וגם אז אין מדובר ב"עבירה נלוית" נפרדת כגון התפרצויות או אלימות אלא עבירה שנועדה להקל את השהייה הבלתי חוקית.
8. המאשימה לא הציגה לב"כ המשיבים סרטון המציג שהמשיבים התחזו אלא דוחות פעולה בלבד.
9. באשר לעילת המעצר - באשר למשיב 1 העבר הביטחוני הוא משנת 2011 והמשיב שילם את חובו. כיום הוא משרת במשטרת הפלשׁתינית ועזר בהשבה של 2 אזרחיות ישראל שנכנסו לשטח הרשות.
10. היחידה החקורת, בשעת מעצר הימים, לא טענה כי קיימת מסוכנות ולכל אורך הדרך דבר רק על חשש להמלטות.
11. מטרת המשיב בהגינו לאילות היהת לשאוף אויר ולראות את הים שכן הוא חי בمعنى מחנק. כב' השופט פרנסקי בבית המשפט המחויז כמעט ושחרר את המשיבים, אלמלא הייתה תלואה עדין ועומדת הפעולה לאותר את האדם שלו התחזו כביבל המשיבים, וגם סגן הנשיא כב' השופט לוי הצעיר ליחידה החקורת לשחרר את המשיבים בתנאי קצין.
12. השניים האחרים שנעצרו יחד עם המשיבים ושניהם חסודים בהלנת והסעת המשיבים שוחררו למרות שהם עברו בטחוני לפחות חמוץ וטרוי יותר, משנת 2018. נעשתה אפליה בין המשיבים שהם תושבי הרשות ובין המסייעים שהם תושבי ישראל.
13. ב"כ המשיבים הפנה להלכת קונדום (בש"פ 6781/13).
14. גם העונש הצפוי למשיבים אינו עולה על 5 חשי מאסר אף זה עונש נדר ביותר. בדרך כלל מענישים במספר ימים בודדים (הסגור ציטט החלטות בעניין זה - 16-10-16, 32680-08-21, 45921-08-21 ו- 17089-02-18).
15. במקרה דין עצורים המשיבים מאז 26.8.2023 (בטעות הוקלד בפרוטוקול 6.8.2023) - ועל כן צפוי شيء המעצר יהיה שוים למספר הימים שיגזרו עליהם. הסגור ציטט את بش"פ 5407/23.
16. הסגור טען כי יש לתקן בחשבון את מספר השעות בהן המתינו המשיבים לדינונים בשני ימי דין, ואת העבודה שלמרות מעצרם בתאריך 26.8.2023 וחקירותם הבודדות, הוגש כתב האישום רק בתאריך 3.9.2023. כhaven בין המתינו המשיבים לביצוע פעולות טכניות.

טענות המשיב 2:

17. המשיב 2 הודה מיד שהוא הוא עצמו ולא מג'ד. למרות האמור בדו"ח הפעולה של השוטר ים משיח, המשיב השני היה במדרגות ולא בדירה שאotta אומרים השוטרים שsparko.

עמוד 2

18. המאשימה מנסה לשווות לאירוע חומרה יתרה בכך שהיא טוענת שהיתה התחזות שלא הייתה. המשיבים לא השתמשו בתעודה כדי לknoot לעצם משוה.
19. הגעתם לארץ הייתה ספונטנית ולא פרי תכנון. כשותפו - לו הייתה מסוכנות אמיתית מהם - היה השב"כ לוקח אותם. ב"כ המשיב 2 הציג צילומי תעוזות לפיהם לדעתו ניתן ללמוד כי המשיבים משרתים במשטרת הפלסטינית ונמצאים בדרגה גבוהה ולדבריו המאשימה יכולה לאמת את זהותם בגין בנסיבות קשירה עם השב"כ.
20. המשיבים עברו שני מחסומים ולא נעצרו אלא רק באילת.
21. שני החשודים עומדים להתחנן בעוד חדש וקצת.

טענות המבקרת בתגובה:

22. שני המשיבים הודיעו שאין להם רשות לשחות בישראל. הם שוטרים לדבריהם ועובדים במודיע על החוק ואף מציגים תעוזות שאין להם. תעוזת עובד הציבור נחתמה בתאריך 28.8.2023 למרות שנושאת בעות את התאריך 1.8.2023. لكن התעודה הייתה לבננטית למועד ביצוע העבירה.
23. המבקרת מסתמכת בין היתר על דוח הפעולה של השוטר משיח ים לפיו המשיב 1 הציג תעודה לא על שמו. בשלב זה של ראיות לכואורה די בריאות אלה.
24. באשר לטענת המשיבים בחקירותם כי באו לאילת ליום אחד כדי לנפש תחתה ב"כ המבקרת מודיע שירצוי המשיבים לנסוע את כל הדרך לאילת, לשחות בחוף ולהזור מיד הביתה כשייש חופים גם במרכז הארץ וכי צד מתישבת טענה זו עם העובדה ששותפו כשהם בדירה ולא בחוף הים.
25. ב"כ המבקרת טענה כי לא אפליה או אכיפה בררנית היא שהנעה אותה לשחרר את השניים האחרים אלא שמארג הריאות הוא שהוביל לשחרורם.
26. באשר לעילת המעצר טענה ב"כ המבקרת כי המשומות מעצם הכניסה לישראל היא אינהרנטית. לא ניתן להתעלם מההרשעות של שני המשיבים. מшиб 1 שוחרר רק בספטמבר 2021 ומшиб 2 בתאריך 25.5.2023 ושניהם ידעו שאסור להם להיכנס למדינת ישראל.
27. ב"כ המבקרת טענה כי העונש הצפוי, לו תעזור, עלה על 6 חדשים וכן אין מקום להימנע ממעצרם של המשיבים מהשיקול לפיו תקופת המעצר עלולה להיות ארוכה מהעונש שייגזר עליהם.
28. בשולי הדברים אזכיר שהմבקרת טענה כי על המשיבים הנטל להוכיח הן את העובדה כי הם שוטרים והן את העובדה שסיעו לשתי ישראליות לחזור לישראל בשלום מרמאלה.

דין והכרעה:

29. לאחר ששמעתי הצדדים ועינתי בתיק החקירה אני קובעת כי קיימות ראיות לכואורה לאשמת החשודים.

30. מדובר הפעולה של השוטר ים משיח עולה, שלאחר שהראה לו המשיב 1 את רשות הנהיגה של מג'ד דיסי שהוא תחוב בתוך מגן הטלפון הנידי שלו, הודה בפני השוטר כי הוא צלאח אלדין ברגאל ולא מג'ד דיסי למורת השציג לשוטר את רשות הנהיגה של מג'ד דיסי. המשיב 1 גם הודה בפני השוטר דניאל ויימן כי הוא - הוא, ולא מג'ד דיסי, שلتמונה ברשות הנהיגה שהציג לא היה דומה כלל.

31. המשיב 1 גם אמר לשוטר ים משיח שהמשיב 2 הלך ממש ובקך (כך התברר לאחר מכן) הטעה אותו, שכן המשיב 2 היה אותה שעה בדירה שהושכרה להם. המשיב 2 יוכל לחקור את השוטרים בתיק העיקרי לגבי טענתו כי היה במדרגות ולא בדירה, אך כך מופיע הדבר בדוחות הפעולה של השוטרים וגם לא ברורה נפקות ההבדל - כי המשיב 1 אמר שהלך ממש, ככלומר איננו בבניין כלל.

32. גם המשיב 2 הציג תעודה לא שלו - זו של סאמר דיסי, אך "עשה טעות" והסתובב אל השוטר כאשר זה קרא בשמו האמתי.

33. בחקירהו - הודה המשיב 1 כי אין לו אישור שהייה בישראל (ראה שורה 21 לחקירה מיום 26.8.2023) וכך גם הודה המשיב 2 בשורה 23 לחקירה מאותו יום.

34. באשר לתעודות עובד הציבור לגבי שני המשיבים - מופיעים אמנים על כל אחת מהן שני תאריכים - למללה כתוב 1.8.2023 ולמטה 28.8.2023 - אך מה יניע עובד ציבור להוציא תעודה שלושה שבועות לפני האירוע, כאשר המשיבים טרם שהו אותה עת בארץ וטרם נתפסו? ברור איפוא שמדובר בפליטת קולמוס וכי תאריך התעודות הנכון הוא התאריך הרשום תחתית המסמך ולא בראשו. התעודות רק מוכיחות את הודה המשיבים כי שהו בארץ לראיון.

35. על כן קיימות ראיות מספיקות לשתיות הבלתי חוקית של שני המשיבים בישראל, והתעודות שבן תאריך שהו אין מכרסמתות בכך. לגבי יתר התעודות, אם מדובר בראשונה מוסדית או לאו, מדובר בתעודות שרק מוסיפות על הראיות שבן קיימת דיווח, בודאי כשאנו בשלב של ראיות לכואורה.

36. באשר להצגת התעודות של אחרים, גם אם נמצאה מהנהה שמדובר בתעודות מזויפות לגבי אנשים שאינם קיימים (אף כי סעד אל דין זעיר מסר בחקירה מי הם בעלי התעודות ומוחמד דיסי החלה החזיקו), אין בכך כדי להקל על מצבם של הנאים ודי אם אפנה לגזר הדין בתיק 16-09-70735 המפורט להלן.

37. לא מצאת כי העובדה שהמשיבים שוטרים, בהנחה שכח הדבר, מקלה עם אלא להיפך - מי שאמון על שמירת החוק בארץ אחת מבין מן הסתם מה שמעוות הפרתו בארץ אחרת ומבחן גם מהי שמעוות הכחלה שוטרים על ידי הצגת תעודה של אחר בארץ אחרת. באשר לאוთן ישראליות שהמשיבים כביכול החיזו, נתונה למשיבים האפשרות להוכיח טענה זו לשופט בתיק העיקרי בטיעוניהם לעונש. לא ברור כיצד יכולה המבקשת לברר טענה זו במקום.

38. על כן קיימות ראיות לכואורה לאשמה המשיבים.

39. באשר לעילת המעצר: המשיבים אינם חולקים כי קיימת עילת מעצר בשל החשש להמלטות אך חולקים כי קיימת מסוכנות וטענים כי טענה זו נזנחה כבר בהליכי מעצר הימים.

40. מעיון בהחלטת המותב שהאריך את מעצרם של המשיבים לראשונה בתאריך 27.8.2023 קיימת עילת מסוכנות.

כהאריך מעצרם בפעם השנייה, בתאריך 29.8.2023 - קבע גם שם כי מדובר בעילת מסוכנות ושיבוש. העובדה שצינה פעולה 4 כפעולה שניתנת לשימוש אין ממשמעותה שלא נקבעה באופן כללי עילת מסוכנות, מבליל להיכנס לפרטיהם, כאשר בכך נעתר המותב לבקשתו שלפיה יש גם מסוכנות, כפי שגם הזכר בהחלטה. בהחלטת הארכת המעצר השלישי, מיום 31.8.2023, של מותב אחר - קיימת התיחסות ברורה של המותב הנכבד לעניין המסוכנות בשורות 24-31 לעמוד 22. על החלטה זו, למיטב ידיעתי, לא הוגש ערער.

41. מכל האמור לעיל עולה כי קיימת עילת מס兀 נגד שני המשיבים, הן בשל החשש להימלטות ואי התיצבות לדין בעניינים והן בשל המסוכנות הנובעת מהם לאור עברם הביטחוני והעובדה כי עבר זה, והעדר תעוזות מתאימות, לא מנעו מהם לעبور את הגבול ולהגיע לאלית והם אף ההינו להציג תעוזות הרשות על שם אחרים בפני השוטרים שביקשו מהם להזדהות. תועזה זו היא שמעלה את המסוכנות מצד המשיבים.

42. אין מחילוקת לגבי עברם הפלילי של המשיבים אשר לא מכבר שוחררו מRICTSI שנים ארוכות בכלל בשל עבירות ביטחוניות. בכך שונה עניינים מעניינו של הנאשם בתיק פלילי 18-02-17089-17 שקבל עונש קל של 7 ימים בגין שב"ח למרות שריצה 20 חודש בגין עבירה ביטחונית - היה ומדובר בעבירה משנת 2001. במקרה שנדון בתיק 16-10-32680 שצטט ב"כ המשיב 1 - היה מדובר בביצוע עבירות שב"ח ללא עבירה נלווה ובעבירה ביטחונית ישנה. המדינה עצמה רק עטרה ל-3 חדשים ולא ל-6 (למצער) כפי שטוענת המאשימה כי תבקש במקרה הנוכחי.

43. בית המשפט אמן אינו דין בעונש הצפוי למשיבים, אך די אם נבחן את ת"פ 16-09-70735-70 שבו הודה הנאשם, נעדר עבר פלילי, במסגרת הסדר טיעון, כי שהה בישראל שלא כחוק וכי הציג לשוטרים תעודה מזויפת, עבירה על סעיף 441 לחוק העונשין וסעיף 420 לחוק העונשין - שימוש במסמך מזויף. על אותו הנאשם "חסר מסוכנות" לכואורה נגזרו 45 ימי מעצר.

44. על כן מדובר בטענה מופרכת כשהמאשימה טוענת שהעונש הצפוי לנאים גבוה יותר בשל עברם הביטחוני החמור.

45. לא מצאתי כי יש מקום להקל עם המשפטנאה ארוכה לדין שהוא חזון נפרץ למropa הצער בבית המשפט השלום באילת, כמו גם בשל המסתנה לכתב האישום שבושש כביכול לבוא כאשר מדובר על 8 ימים בסך הכל. הדבר יכול אולי למצוא ביטוי בעונש אך לא בהחלטה אם להאריך מעצרם של המשיבים.

46. לא מצאתי לנכון לדין בחילופות שהוצעו על ידי המשיבים - שחרורם לחופה בארץ תניצח לפרק זמן את שהייתם הבלתי חוקית ושחרורם מעבר לגדר לא יבטיח את התיציבותם למשפט.

47. יחד עם זאת, מבליל לקבוע כי קיים קשר בין החלטתי ובין העונש ההולם, מצאתי לנכון לקצוב את תקופת מעצרם של המשיבים עד ליום 26.11.2023 על מנת שלא יוצר מצב בו תקופת מעצרם של המשיבים תהיה ארוכה מתקופת גזר הדין שיגור עליהם אם יורשו (ראה החלטת כב' השופט כבוב בבש"פ 5407/23 מטא裏יך 20.7.2023 וכל ההחלטה שצוטטו בהחלטתו).

48. הפרוטוקול יהווה צו מעצר.

ניתנה היום, כ"ד אלול תשפ"ג, 10 ספטמבר 2023, בנסיבות
הצדדים.